

INFORME EXTRAORDINARI : Revisió dels actes com a garantia per al ciutadà

Senyor,

Em dirigeixo a vostè per informar-vos, de conformitat amb l'article 20 del Reglament del Síndic de Greuges Municipal de Sabadell, de l'informe confeccionat amb caràcter extraordinari ja que així considero que ho requereixen els fets exposats seguidament.

El Síndic té l'encomana, establerta pel propi Ajuntament, a través del seu Reglament, de protecció i defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques del veïns i veïnes del municipi de Sabadell en les seves relacions amb l'Ajuntament i els seus ens dependents, supervisant a aquest efecte l'actuació municipal. Partim doncs de la premissa que les ciutadanes i ciutadans de Sabadell tenen el dret a demanar l'empara al Síndic perquè aquest en revisi la seva causa. I així ve contemplat en l'article 44 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya on parla en el seu article 44 de l'efectivitat i exigibilitat dels drets dels veïns i fixa: "Per a fer efectius els drets establerts per l'article 43, els titulars poden iniciar els procediments administratius i jurisdiccionals que corresponen per llei, i també poden demanar l'actuació del Síndic de Greuges"

Les decisions del Síndic com així preceptua l'article 18 del seu Reglament, podran consistir en l'estimació de la queixa o reclamació, i en aquest cas el Síndic podrà formular les recomanacions, suggeriments, advertiments i recordatoris que cregui convenient, els quals no tindran en cap cas caràcter executiu ni modificaran per si mateixos els actes o resolucions administratives. L'article continua afegint que si el Síndic considera que l'aplicació de les disposicions normatives municipals condueixen a un resultat que lesiona els drets o interessos dels ciutadans, podrà recomanar a l'Ajuntament les modificacions que consideri que cal dur a terme perquè això no es produeixi.

Per tant, queda clar, i resulta evident com ja recordava en el meu discurs del Ple de l'any 2012, que les decisions del Síndic, en cap cas, poden modificar les resolucions administratives preses per l'Ajuntament de Sabadell, la qual cosa és lògic en ares al principi de seguretat jurídica. Però no és menys cert que la meua intervenció ha de poder tenir efectes pràctics per la ciutadania, ja que així ha estat concebuda la Institució, del contrari no vindria contemplada a la Llei municipal i de règim local. Cal recordar que les decisions que pren el Síndic són el resultat de l'estudi de la queixa lligada amb els drets procedimentals que conformen el dret a una bona administració, les normes constitucionals, així com totes aquelles normes que recullen els drets fonamentals, sense oblidar els principis generals del dret, entre el que hi ha el de justícia social. Per tant, les resolucions que emeto han de ser considerades per part dels responsables municipals de forma que procedeixin a revisar el cas, i a un nou pronunciament exprés, a través del qual ratifiquin o modifiquin l'acte administratiu dictat en primera instància.

El dia 20 de setembre de 2013, el Síndic va sol·licitar a l'Ajuntament que aquest emetés informe respecte al nombre de multes anul·lades, dels del dia 01/01/2012 fins el 30/06/2013, tant d'ofici com a instància de part; i en data 24 d'octubre de 2012 s'ha notificat l'informe a l'Oficina del síndic, indicant que les anul·lades d'ofici són 1.975 i les anul·lades arrel de les al·legacions i recursos presentats pels reclamants és de 1.894, per tant, un total de 3.869 multes anul·lades. Per tant, l'excusa municipal per la qual no s'anul·len multes on el síndic ha recomanat que es faci, perquè no hi ha un procediment

establert, no és vàlida, ja que és el mateix procediment seguit en aquests 3.896 expedient de multes anul·lats.

Parlem també de basar únicament les decisions municipals en la presumpció de veracitat dels agents de la Policia Municipal. El Síndic, contràriament al que pot pensar l'Ajuntament, no és contrari a la presumpció de veracitat dels agents, i de fet les resolucions on no és possible aportar cap més prova, el Síndic resolt en base aquest principi i desestima les pretensions del ciutadans. Però l'Ajuntament quan pot aportar altres proves, ha de fer-ho, i així ho ha fixat reiteradament la jurisprudència, no sent suficient la paraula de l'agent per basar totes les decisions municipals. L'article 75 del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el vigent text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial (en endavant Llei de Trànsit), determina que les denúncies formulades pels agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit *"darán fe, salvo prueba en contrario, de los hechos denunciados y de la identidad de quienes los hubieran cometido"*, però al propi temps matisa aquesta presumpció de veracitat tot establint que es dóna sens perjudici del *"deber de aquellos de aportar todos los elementos probatorios que sean posibles sobre el hecho denunciado"*, i aquest deure d'aportació de proves quan sigui possible, es reitera en l'article 14 del Reial Decret 320/1994, de 25 de febrer, pel qual s'aprova el reglament sancionador de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial. De l'anterior se'n desprèn que en les infraccions relatives a estacionaments prohibits o parades antireglamentàries en ésser possible efectuar una fotografia, aquesta possibilitat comporta legalment el deure de recollir aquesta prova i aquest mateix criteri s'ha d'aplicar en tots els altres casos o supòsits en que sigui possible deixar constància gràfica de la identificació del vehicle, lloc, data i hora. Els Tribunals consideren que existeixen infraccions en les quals no és possible obtenir altre mitjà probatori que no sigui la pròpia denúncia de l'agent però que hi ha tipus d'infraccions com són les relatives a *"estacionamientos prohibidos, en que son perfectamente fáciles otras pruebas, tales como una fotografía"*

Per tot, DEMANO a l'Ajuntament de Sabadell que tingui en compte aquest informe perquè l'esmena d'un error concret pot generar efectes positius per tota la ciutadania i la detecció d'un greuge ha de d'aportar a l'Ajuntament l'oportunitat de corregir-lo i recuperar la confiança dels ciutadans i ciutadanes. Per tot, SOL·LICITO que quan demano que es revisi un expedient per haver-hi trobat deficiències -en el fons o en la forma del procediment-, es revisin i s'esmenin en cas que aquestes quedin constatades.

EXEMPLES FLAGRANTS AL MEU ENTENDRE:

Exp 2013SDGR00002

-presenta reclamació per multa d'aparcament en una zona de C i D a les 11:30

-es constaten els fets:

El vehicle era furgó, catalogat com a vehicle comercial, demostrat amb fitxa tècnica.

El reclamant era un empresari autònom, donat d'alta a la Seguretat Social, com a transportista.

Presenta un certificat de l'empresa on estava fent la càrrega sobre les 11:30

L'empresa es troba al mateix carrer on hi ha la zona de C i D.

L'única prova que aporta l'Ajuntament per demostrar els fets és la presumpció d'innocència d'un agent que passava per allà

-el Síndic va recomanar que s'anul·lés la sanció:

Perquè considera que les al·legacions i els documents presentats, desvirtuen la presumpció de veracitat de l'agent.

Perquè la denúncia va ser imposada per una deducció del propi agent, sense comprovar realment que s'estava produint un fet sancionable ja que l'agent només va passar una vegada pel lloc dels fets i no hi va romandre un temps prudencial per poder argüir que el vehicle estava a la zona de Ci D més temps del permès, ni si realment estava fent una activitat de càrrega o descàrrega.

-L'Ajuntament no accepta la recomanació fonamentant en la presumpció de veracitat de l'agent

Exp 2012SDGR00147

-persona amb discapacitat, sol·licita la bonificació de l'IVTM de l'exercici 2012, en el mateix moment de presentar l'autoliquidació, el personal funcionari que l'atén l'informa que no pot girar-li la liquidació bonificada atès que cal presentar la justificació documental del grau de minusvalia que emet la Generalitat. El ciutadà en qüestió afirma que té el grau de minusvalia però no la justificació documental, al que li contesten que pagui la totalitat de l'impost i quan tingui el document acreditatiu emès per la Generalitat que sol·liciti la devolució d'ingressos indeguts. Així ho fa, i l'Ajuntament li contesta que no hi té dret.

-es constata els fets següents:

L'autoliquidació de l'IVTM de 68 euros, va ser abonada durant el mes de febrer del 2012

La Generalitat en data 28/08/2012, emet resolució pel qual es qualifica el grau de disminució del ciutadà

La pròpia resolució estableix que el grau de disminució tindrà efectes des del dia 02/11/2011

El setembre de 2012 presenta reclamació d'ingressos indeguts que és denegada

-El Síndic recomana a l'Ajuntament que li retorni l'import pagat, fonamentant bàsicament la seva decisió en el fet que la persona ja era discapacitada en el moment que va sol·licitar l'exempció malgrat que no disposés (i no per culpa d'ell) d'una justificació documental que ho acredités.

-L'Ajuntament quan rep aquesta recomanació considera que no s'ajusta al normativa ja que l'ordenança estableix que les exempcions pregades no tenen caràcter retroactiu i les peticions presentades fora del període de pagament de voluntària tindran efectes en l'exercici següent. Amb aquesta base argumental s'informa al síndic, alhora que se es qüestiona l'adequació del circuit documental del Síndic ja que segons l'Ajuntament pot generar falses expectatives al ciutadà.

-El síndic arrel d'aquesta informació emet d'ofici nova recomanació on sol·licita a l'Ajuntament que, no només retorni l'import al ciutadà en qüestió sinó que alhora modifiqui les ordenances fiscals i estableixi la retroactivitat expressa en el moment en què concorrin els requisits personals de reconeixement oficial de la discapacitat i la titularitat exclusiva d'ús del vehicle.

Exp 2012SDGR00110

-l'Ajuntament sanciona a un ciutadà que per saltar-se presumptament un semàfor en vermell

-es constaten els fets següents:

- La presumpta infracció no es notifica a l'acte
- A la primera notificació en el domicili figurava una adreça inexistent: Ronda Ponent amb carrer les Planes
- L'agent es ratifica en la mateixa direcció inexistent (la qual cosa evidencia la utilitat de la ratificació)
- El reclamant presenta al·legacions manifestant la inexistència del lloc, i hi ha una nova ratificació de l'agent
- En aquesta darrera ratificació es notifica que la infracció es va cometre a la Ronda Ponent amb c/ Joan Plans, sense en quina direcció anava el denunciat.

-el Síndic va resoldre que hi havia greuge per :
la manca de notificació de la denúncia en el mateix acte en que presumptament es va cometre la infracció; i
perquè el reclamant ha hagut de defensar-se d'una denúncia inexacta

-i va recomanar l'anul·lació de la multa i el retorn de l'import pagat.

-L'Ajuntament no accepta la recomanació fonamentant en la presumpció de veracitat de l'agent

Sabadell, 24 de desembre de 2013

Josep Escartin Laurito
Síndic municipal de greuges